

GRAN CANARIA

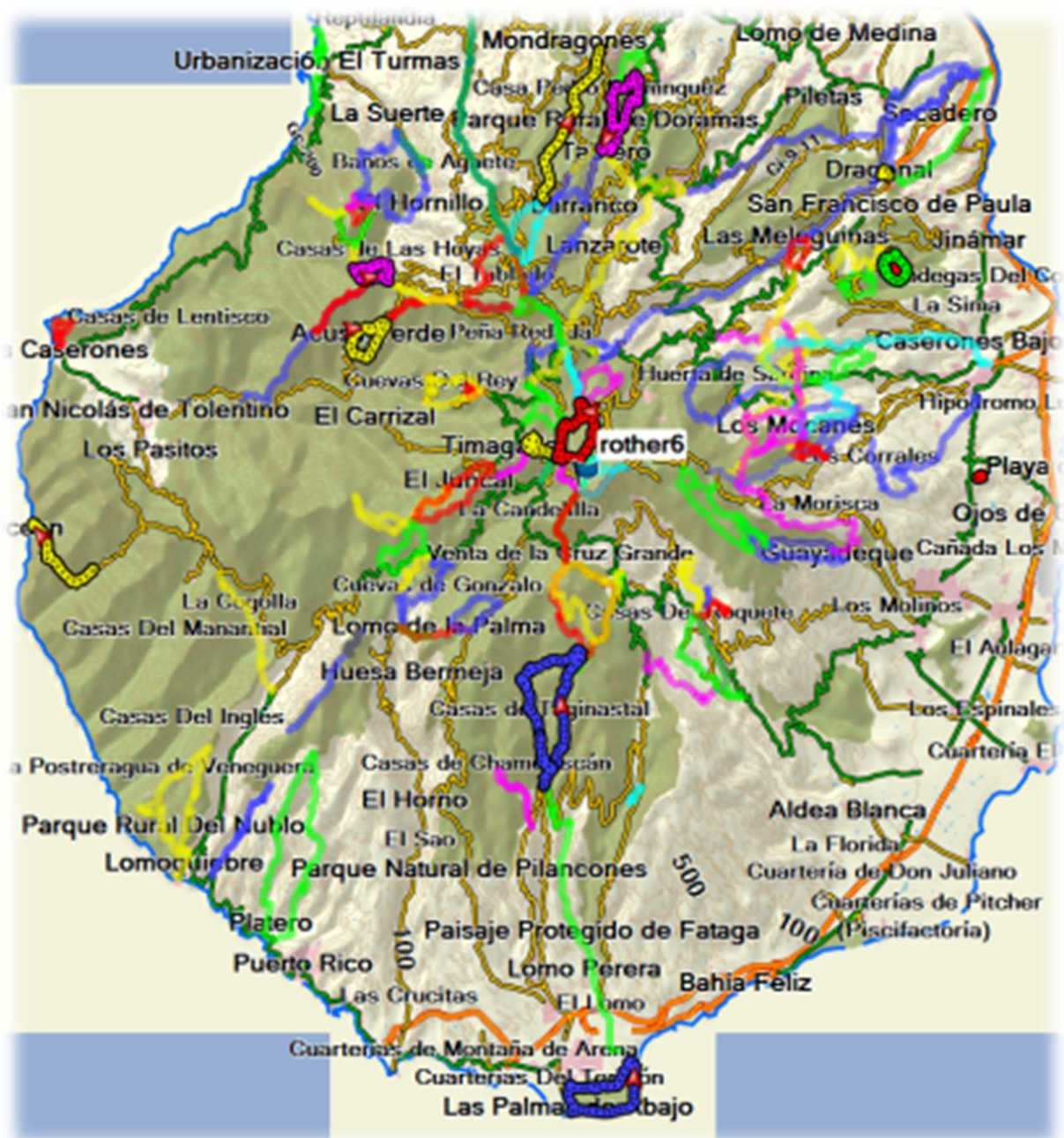

februari 2016
deel 2

BESCHRIJVING TOCHT

Gran Canaria heeft een ronde vorm met een diameter van ongeveer 50 km. Het eiland is vooral bekend om zijn zonnige stranden. Evenwel heeft het binnenland ongeveer duizend km aan wandelpaden. Voor een wandelaar heeft het eiland heel wat te bieden. Er is een verscheidenheid van landschappen : duinen contrasteren met subtropische dalen, barranco's (ravijnen) met palmenoases en glinsterende stuwmeren. Verder zijn er nog dennenbossen, bergweiden, kliffen die 800 meter lager in zee storten en bizarre monolieten.

Alle wandelingen die we hier gemaakt hebben staan beschreven in de Rother wandelgids van Gran Canaria. Hieronder een kaartje met daarop de wandelingen die we gedaan hebben. Het zijn de dikke felgekleurde wandelingen.

DEELNEMERS

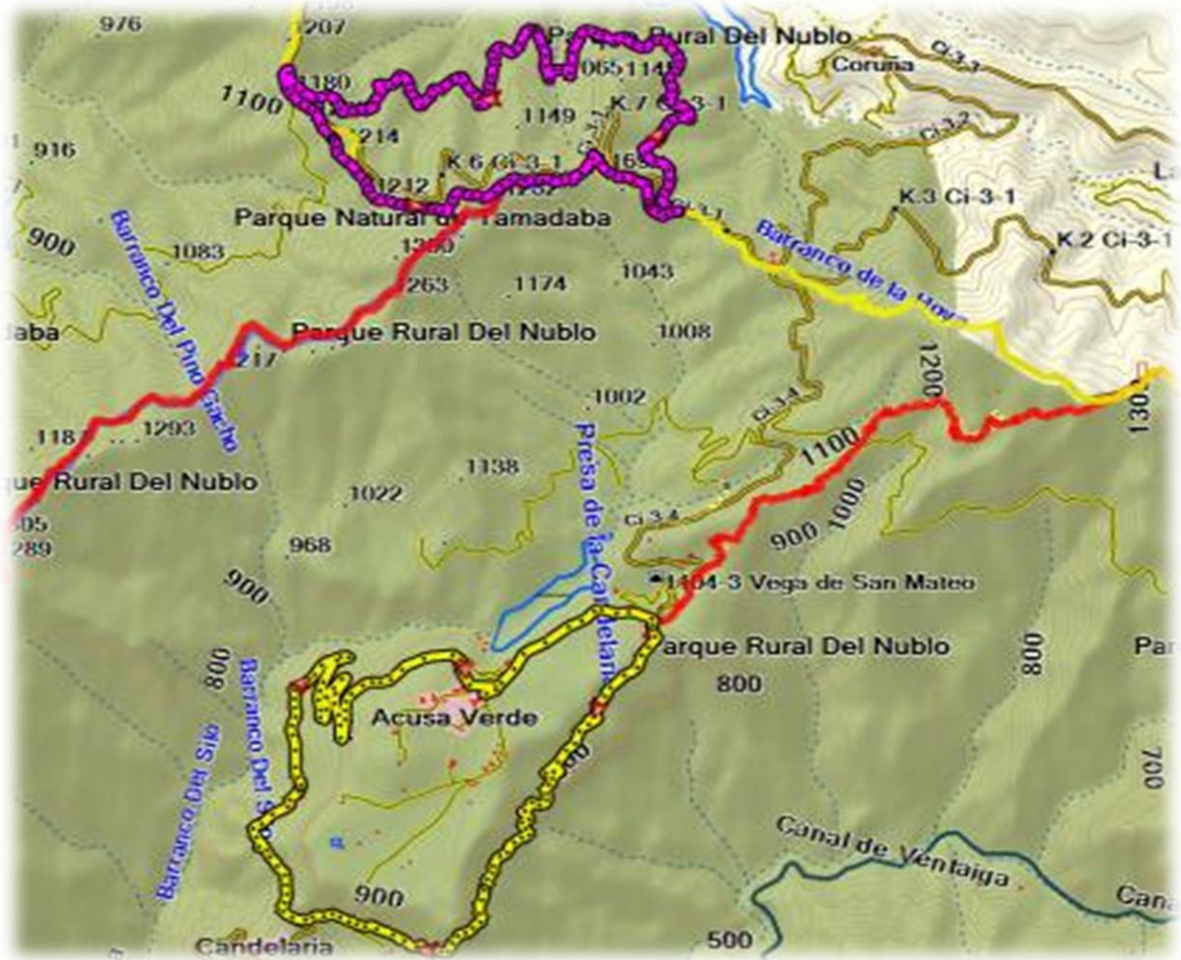

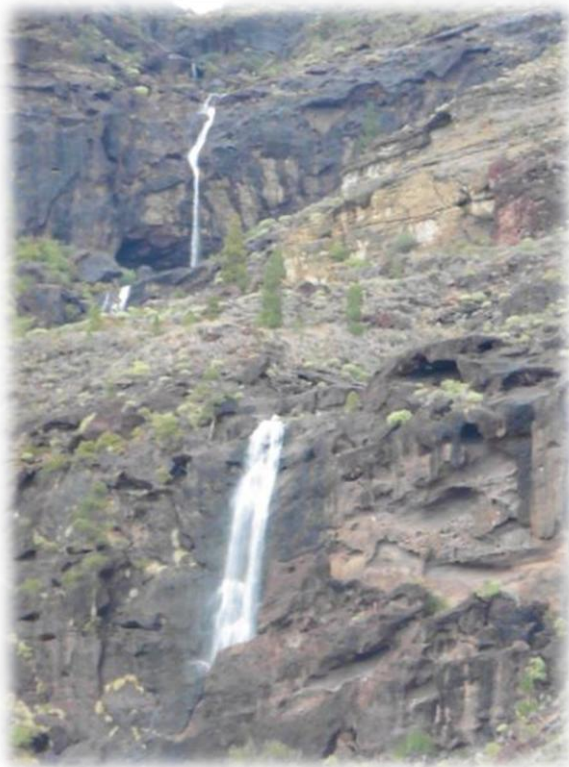
Van links naar rechts hebben we Jules Van Olmen uit Herentals (Noorderwijk), Ludwig D'Haese uit Merchtem en Marc Verreydt uit Olen.

Jules ken ik van op pelgrimstocht waar wij elkaar voor de eerste keer hebben ontmoet in de abdij van Leffe. De volgende dagen waren we elkaar uit het oog verloren omdat we elk een andere weg naar Santiago de Compostela namen maar in het Franse Reims hebben we elkaar terug ontmoet. Marc ken ik niet maar hij is de wandelmaat van Jules. Beiden maken voor het eerst gebruik van de reismethode die ik al jaren toepas.

Zondag 21 februari 2016

- Soort : Luswandeling Nr. 12 en Nr. 14
- Plaats : Acusa Verde en Coruna
- Afstand : 13 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 4 uur

Op weg naar onze eerste wandeling passeren we een windmolen met een museum in open lucht. Onze eerste, en ook onze tweede, wandeling bevindt zich in het natuurpark Del Nublo.

Gisteren heeft het hier geregend. Vandaag is het droog maar zwaarbewolkt doch de temperaturen zijn aangenaam om te wandelen.

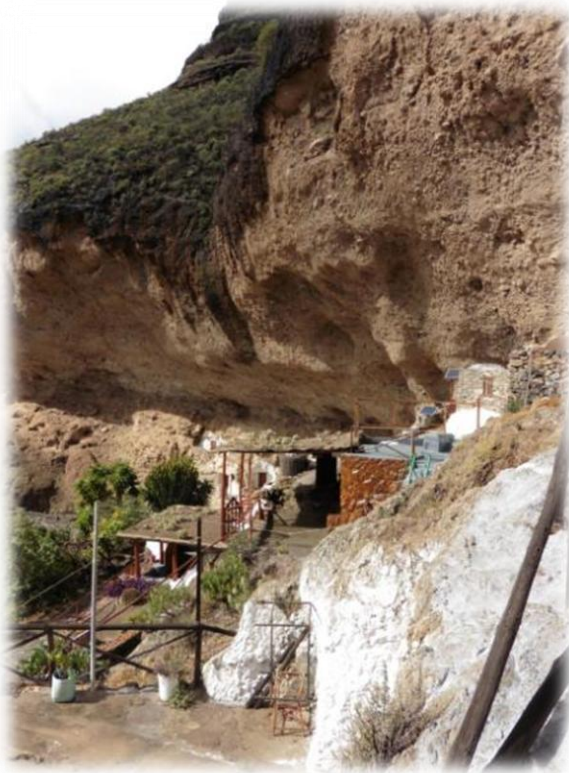

Op ons pad over een smalle rotsrichel om de tafelberg heen maken we kennis met een van de meest afgelegen uithoeken van het eiland.

De grotwoningen van Acusa Seca liggen verscholen in de schaduw van steil oprijzende rotswanden en openen een fantastisch uitzicht op de gepiekte bergkammen van de Caldera.

Grotwoningen met witgekalkte ingang verschuilen zich onder de ver overhangende rotswanden. Enkele zijn verlaten of gerestaureerd en omgebouwd tot weekendhuisje.

Het gebergte rond Roque Nublo ligt onder een dun sneeuwlaagje door het weer van afgelopen dagen.

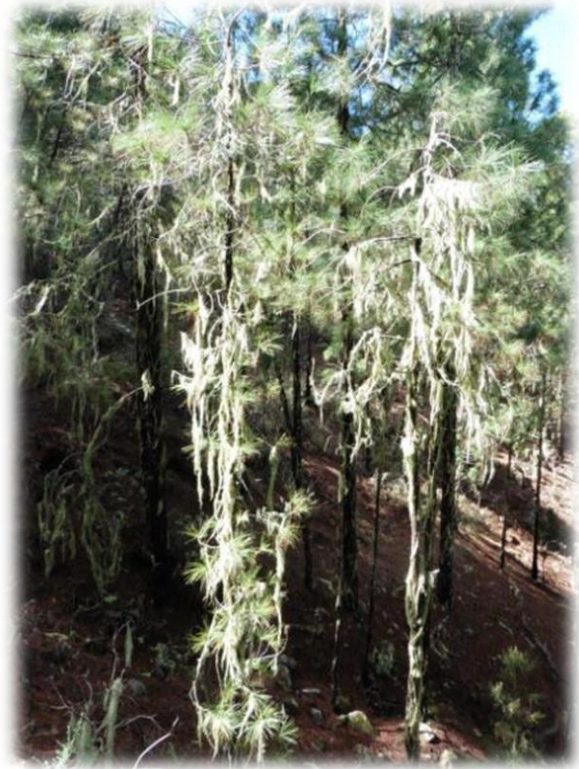
Af en toe krijgen we toch een streepje zon. Wandelaars komen we echter niet tegen, ofschoon het weekend is.

We maken een korte verplaatsing met de auto om van Acusa Verde naar Coruna te rijden om er onze volgende wandeling aan te vangen.

De bossen van Pinar de Tamadaba zijn van een mysterieuze schoonheid, vooral op de plaatsen waar de bomen met baardmossen bedekt zijn. Het is er doodstil, je bent er echt alleen met de natuur.

Baardmossen is een geslacht van korstmossen. Baardmos wordt al minstens 1000 jaar medicinaal gebruikt als antibioticum is eetbaar en rijk aan vitamine C.

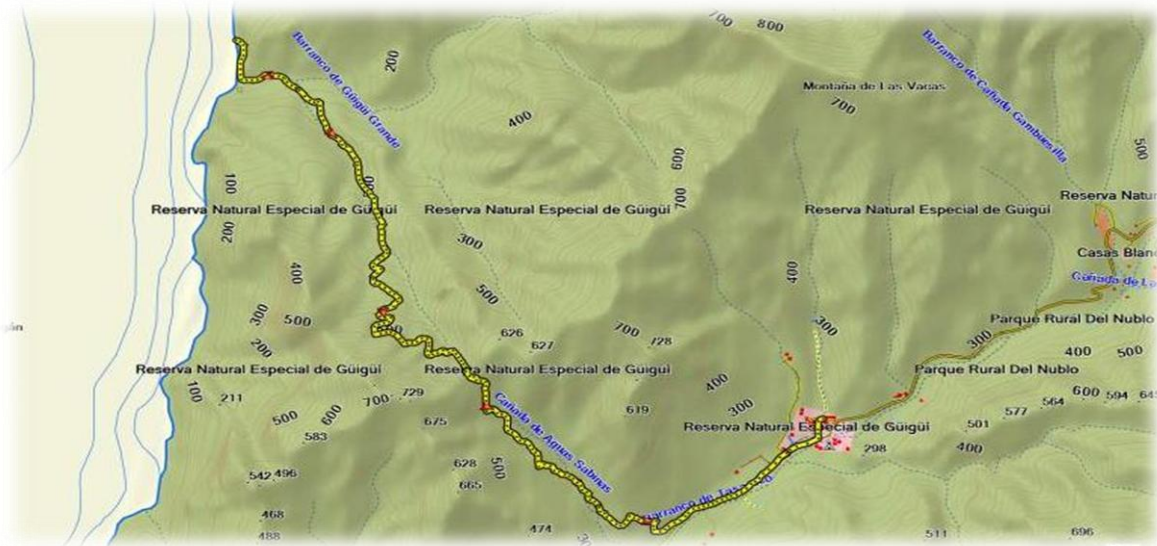

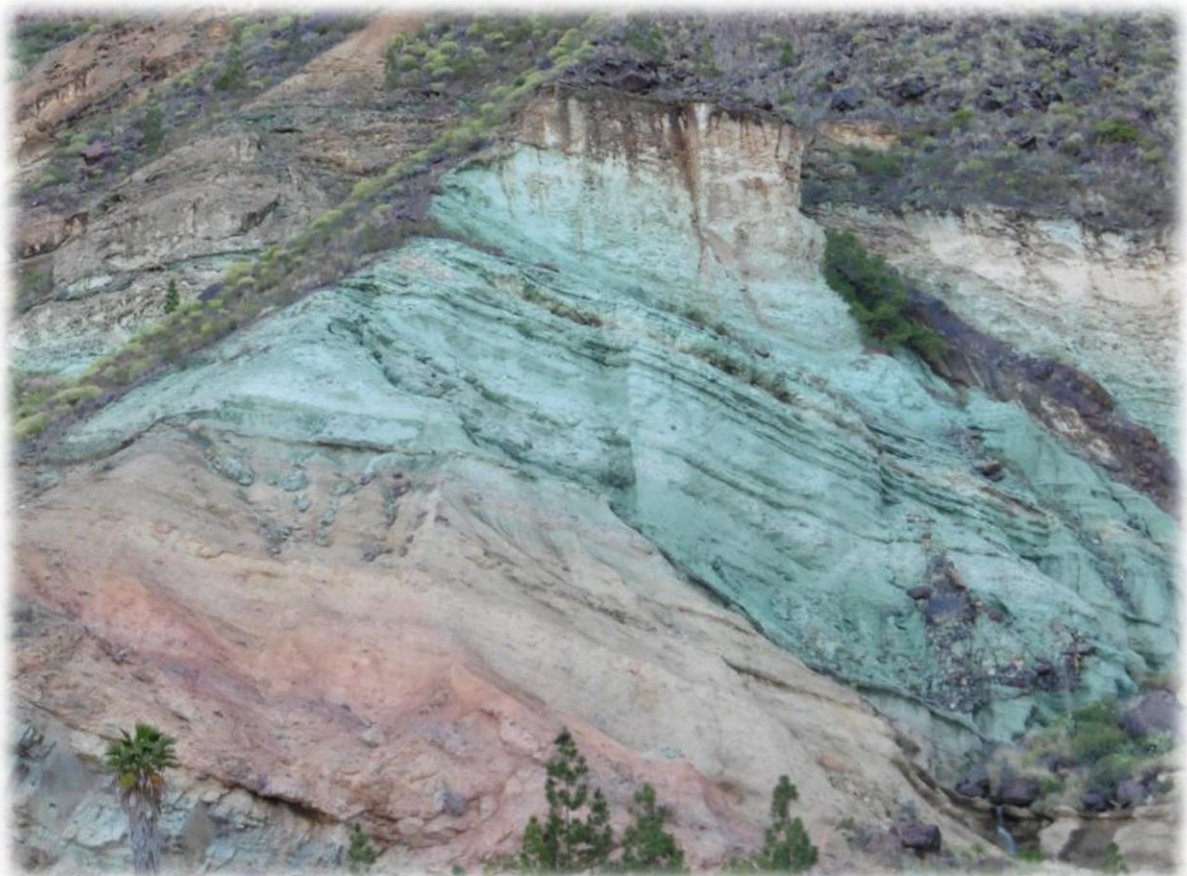
Na onze wandelingen brengen we nog een bezoekje aan het dorpje Artenara. Dat ligt op 1270 meter hoogte en is daarmee de allerhoogste bewoonde plaats van Gran Canaria en ook nog eens een van de oudste. De naam Artenara stamt zelfs nog uit het Guanchentijdperk.

Maandag 22 februari 2016

- Soort : Heen- en terugwandeling Nr. 49
- Plaats : Güi Güi
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 1.200 m
- Dalen : 1.200 m
- Duur : 6 uur

Ter hoogte van de Barranco de Veneguera bij Fuente de los Azulejos zie je rotsen met een bijzondere blauwe kleur. Fuente de los Azulejos betekent fontein van tegels, omdat de kleur doet denken aan beschilderde gepolijste tegeltjes. De Moren brachten deze kunst naar Andalusie" vanuit het Perzische Rijk. De blauwe kleur is het resultaat van een oxidatieproces.

De zware bewolking van gisteren heeft plaats geruimd voor een helblauwe hemel met zon. Door het goede weer is er ook een goede zichtbaarheid en kunnen we soms in de verte het eiland Tenerife zien liggen met de wit besneeuwde berg El Teide.

Het natuurbied Güi Güi behoort tot de meest afgelegen hoekjes van het eiland. Omringd door bijna 1000 meter hoge rotswanden, kan men het strand alleen bereiken per boot of over de al door de Oude Canariërs gebruikte paden.

Tijdens de afdaling naar de zee passeren we een zelfgemaakte hut, gebouwd met de materialen die men ter plaatse gevonden heeft.

Het hutje wordt bewoond door een jong stelletje. Je kan er lekkere bananenshake drinken. De bewoners hebben wat kippen, geiten en een tuintje met groenten en fruitbomen.

Het natuurpark heeft speciale bescherming gekregen omdat er in de hoge kliffen veel broedplaatsen zijn van de visarend.

Visarenden kunnen tot 8 meter diep duiken om hun prooi te vangen. De visarend is een vrij kleine arend die graag boven water stilstaand 'bidt' en dan met uitgestoken klauwen op een vis duikt.

